בלוטיקע טעג

ראמאן פון אידישן לעבן אין דער צייט פון די ערשטע יארן פון דער וועלט מלחמה

פון י. נאדמאן

(פארטזעצונג)

וועז עס איז געווארן נאכט. האבן 2 פון די חברים באגליטש די מוטיקע מיר דעל צום דערפל פארלאווין, וואו פאן זאליעפסי האט געפירט זיין הויז פון שאנדע.

אנקומענדיק צום דארף, האבן די חברים נעמומען אפשיידן און טויבע אין אוועק אליין און האט אנגעקלאפט אין טיר.

— דער קאמאנדיר וואלטער לעמקע האט מיר אהער נעשיקט, — האט טוי בע דערקלערט, אז זי האט דערבייא נע מאכט אזא נאיוון פלים, דאס רעם כיטרעז פאליאק האט זיך נים דערוועקט קיין פארמאכט, — מיין נאמען איז צירל און מיין פאטער איז ירחמיאל דער פור מאן. לויט זיי דער קאמאנדיר האט מיר נעזאגט, וועל איך ביי אייך האבן א גוטן פלאץ.

— נעווים, אן צוויפל, — האט פאן זאליעפסי נעענטפערט, — ביי מיר הא־ בען אלע מיידלאך גוטע שטעלעס. אבער וואס שטימסט אין דרויסן? קום מארי אנווינינ, איך וועל דיר וויזן דיין צימער. וואו דו ווסכט זיך איינגעווינען צו לעבן פרידלאך און גלייקלאך.

— אן וואס וועט זיין מיין ארבעט ביי אייך אין הויז? — האט טויבע נע פרעגט, וועלנד זי אין אריינגעטאפט הינטער דעם פאליאק אין דעם ענריוס, שיינעם אן אינפארמאציאן צימער.

— וואס ביזטו אין אזא אייליגעס? — האט פאן זאליעפסי איר נעענט־ פערט, — וואס האסטו אזוי קיין צייט ניט? וואנדט, דו זיך אפ עטאכצע טעג, דו ווערסט זיך צוגעוואוינען אן דו ווסכט שוין אליין פארשטיין דיין ארבעט.

אן דער פאליאק מיט די פארשמאל־ עצונג אויגן האט נעקוקט אויף דער אי־ דישער מיידל מיט אזעלכע בליקן, וואס האבן באווירן, אז ער אליין איז ליידל־ שאפלאך פאראינטערעסירט אין דער דאזיקער שיינער אן נעזונטער פרויען נעשטאלט.

דאס צימער אין וועלכן פאן זאליעס־ קי האט נעבראכט טויבע'ן, האט זיך נע־ פונען אין א הינטער הויז, וואו עס הא־ בען זיך נעזעסן נאך א סך אזעלכע קע־ מערלאך אין אינסגעזעמען אזוי ווי א שטייג. די פענסטער זיינען נעזעסן צום הויף אין פארשלאסן מיט אייזערנע גראטעס. דאס צימער איז נעווען קלוין, דאס מעז האט דא קוים נעפאנט מאכן א טרט. די בריי־טע בעט, דער איינציקער אן דער קלוינער טישל האבן אוועקגענומען דעם נאנצן פלאץ. פאן זאליעפסי איז נעווען זייער פאר־ זיכטיק אין זיין נעשעפט.

וועז ער האט טויבע'ן אריינגעבראכט אין הויז הייזזעק, האט ער זי א וואך צייט נים באלעפטיקט אן ניט אריינגעשיקט אין קיין שולע, ווייל דער פאטער האט זי נים נעוואלט לאזן אהין גיין, ווייל ער האט נעמיינט, אז זי וועט אים מיט דער צייט העלפן אין זיין ארבעט.

אבער טויבע האט זיך נים נעקענט אפגעבן פון דער תורה, וואס זי האט נעלערנט ביי אירע עלטערן אין אין דער שטאט, וואו זי איז נעבוירן נע־ ווארן, אזוי אז זי האט אפילו נים נע־ וואלט אפגעבן דעם שבת, ווען זי האט נים נעדארפט ארבעטן, אפילו נים אויף קאכן.

פאן זאליעפסי האט זיך נים נעקענט אריינטראכטן אין דעם, אז אזא פרומע מיידל ווי טויבע זאל נים האבן קיין שום הנאה פון דעם לעבן, וואס מען פירט אין דער שטאט, וואו מען האט אלע מיטלען צו פארנעמען, אז דאס לעבן זאל זי נים דערשרעקן, ווי אזוי ער האט זיך נים דערשרעקט פון דעם לעבן אין דער וויסטער, וואו ער האט נים נעקענט קיין ווארט רעדן אויף ענגליש, אן וואו ער האט נים נעקענט קיין מענטש, וואס האט נים נע־ רעדט קיין אנדער שפראך אויסער ייד־ איש.

אבער טויבע האט זיך נים נענומען צו פארכטן, ווייל זי האט נעוואוסט, אז ער האט זי נים נעלאזט אהין גיין אויף דעם גרונט, ווייל ער האט נים נע־ וואלט, אז זי זאל זיך נים ווערן אזא ווילדע מיידל ווי אירע חברים פון דער שטאט, ווי זי האט זיי נעקענט פון דעם ווי זיי האבן זיך נעפירט אין דער שטאט, ווען זי האט זיי נעזען אויף דער גאס, ווען זי האט זיי נעהערט רעדן, ווען זי האט זיי נעזען אין דער שול, ווען זי האט זיי נעזען אין דער שול, ווען זי האט זיי נעזען אין דער שול